

Bernardas Brazdžionis

Lietuvos vardas

Lietuva, kai aš tave tariu —
Prieš akis sumirga raštų raštai,
Ir pilna padangė vyturių,
Ir linų žydėjimas be krašto...

Skamba ten seni, šventi vardai
Girių, upių, klonių ir sodybų...
Sunkią skausmo skarą suardai —
Sidabru Sietynas šiaurėj žiba.

Ir suaidi vėl iš praeities
Dainos, mįslės, pasakos nutilę,
Ir pakyla tiltai iš nakties
Į didžiųjų kunigaikščių pilį.

Ir einu tais tiltais į tave,
Lietuva — trys tyro aukso saulės!
Ir skaitau: — Tėvyne, be tavęs
Tuščias ir beprasmiš šis pasaulis.